

بِقَلْمَنْ : آقَای خَان مُلُك سَاسَانِی

اوسمی‌های قیطاق و نادرشاه

در تابستان ۱۳۴۳ که پاریس بودم در گنجینه اسناد خطی و کتابخانه‌های پاریس یک پرونده ای برخوردم که در رویش نوشته شده بود اوسمی‌های قیطاق (قیطاق) یکی از طوایف لکزی داغستان و اوسمی‌ها بزبان محلی معنی امرا و فرماندهان است. در پرونده مزبور فرامینی چند از پادشاهان صفوی و نادرشاه بود که بافتخار رستم خان و امیر حمزه خان و احمد خان و دیگر اوسمی‌ها صادر شده بود خانواده نامبرده نسب نامه خود را اینطور نوشته بودند:

رستم اوسمی اهل جبال سی و سه پشت به حمزه عمومی پیغمبر اکرم محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ میرسد و از اولاد امیر چوبان غازی است جد اوسمی قیطاق با امیر تیمور گورکان بشیروان آمد و در خدمت سلطان بن السلطان گرشاسب خان بهادر ملک شیروان اقامت کرد.

در جزو مدارک نسب نامه فرمان ذیل را نیز درج کرده‌اند:

سال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات رسانی

ابوالظفر الحکم سلطان محمد بهادر سیورمیز

آنکه چون امارت پناه عمدة الاقران شمسا بیکا والامر حمت پناه افراشم بیکا حکم امیر کبیر گورکان و شجره اجداد خود ابراز نمود که از نسل باهر عم معظم حضرت موجودات امارت ملحه و محال آخستی و دو قوز پاره متعلق با جداد او بوده ما نیز شفقت شاهانه نموده بنا بقاعده قدیم آمدن محال مذکور را بر قم علیحده با امارت هشار الیه ارزانی فرمودیم می‌باید که کلانترانی و جمهور سکنه محال مذکور حاکم

خود دانسته توجهات و سایر جهات خود را دروجه گماشتگان ارسال واعزاز واحترام او بجای آرند مهرسلطان محمد بهادر.

خوانندگان محترم بخاطر دارند که در سال ۸۶۰ هجری قمری در زمان سلطنت سلطان خلیل الله در شیروان سلطنت جهانشاه بارانی در آذربایجان سلطان جنید صفوی که با خدیجه بیگم خواهر امیر کبیر حسن بیک بایندر امیر دیار بکرازدواج کرد بود بعزم غزای گرجستان با ده هزار نفر از صوفیان صافی از اردبیل حر کت کرد. در شیروان هنگام مبارزه سلطان خلیل کشته شد و در طبرسرا مدفون گردید.

پسرش سلطان حیدر صفوی که خواهر زاده امیر کبیر حسن بیک بایندر بود در اردبیل بجای پدر نشست.

جهانشاه بارانی که ازوی نگران بود از آذربایجان تبعید شد نمود سلطان حیدر بدیار بکر رفته با حلیمه خاتون مشهور بعالی شاه بیگم دختر امیر کبیر که نواده امیر اطور بیزانس الکبی کومن بود ازدواج کرد که در آن ازدواج شاه اسماعیل صفوی بدنیا آمد.

در سال ۸۷۵ هجری قمری که حسن پادشاه بایندر بر جهانشاه غالب آمد جهانشاه مقتول شد حسن پادشاه تبریز را دارالسلطنه قرار داد و سلطان حیدر باردبیل مراجعت نمود.

بعد از فوت حسن پادشاه بایندر در ۸۹۳ در زمان سلطنت میرزا یعقوب بایندر سلطان حیدر بخونخواهی پدر با عده از صوفیان و فادر بشیروان رفت.

فرخ یسار ملک شیروان از دامادش میرزا یعقوب برای مقابله با سلطان حیدر کمک خواست او هم سلیمان پیچی اوغلی را با چهار هزار سوار از تبریز بکمک فرخ یسار فرستاد.

در جنگ شماخی سلطان حیدر نیز کشته شد و در طبرسرا ان در کنار تربت پدرش مدفون گردید.

شاه اسماعیل پسر سلطان حیدر و عالم شاه بیکم را خالویش میرزا یعقوب در قلعه استخر فارس زندانی نمود. در سال ۹۰۷ که شاه اسماعیل از قید و بند رهائی یافت با هفت هزار نفر از صوفیان صافی بخونخواهی پدرانش عازم شیروان گردید. در جنگ طبرسرا ان فرخ یسار کشته شد و شیروان و داغستان جزو ممالک ایران گردید.

در زمان سلطنت طهماسب اول حکومت شیروان بالقاسم میرزا بود که از آنجا نسبت به پدر علم طغیان برآور است.

آشوب و انقلابی که پس از فوت شاه طهماسب اول در ایران ظهور کرد هو جب شد که عثمانیان دست تجاوز به ممالک ایران دراز نمودند. شاه عباس بزرگ عثمانیان را از آن حدود اخراج کرد و حکومت داغستان و شیروان را باوسی های قیطاق و گذار نمود و فرمان ذیل را با فتحار امیر حمزه خان اوسمی صادر کرده است.

بنده شاه ولايت عباس

الملك لله

فرمان همایون شد ایالت و حکومت پناه عمدة الحکام الکرام کمالا لا ایالت امیر حمزه خان اسمی حاکم در بنده بعنایات بلاغیات شاهانه و نوازشات بلانهایات پادشاهانه هفتخر و سرافراز و ممتاز کشته بداند که چون آن ایالت پناه بجهة اخلاص و یکجهتی که براین دودمان ولايت نشان دارد دشمن بسیار بهم رسانیده قاعده آنست که قافله از هر طرف خواه از مردم داغستان و خواه از اینجا بند آیند بدرون شهر نگذاشته دروازه ها را بغازیان عظام و مردم خود سپارد که هر دروازه چند نفر از غازیان قزلباش و چند نفر مردم آن ایالت پناه بوده محافظت نمایند که مهمات قلعه شماخی قرار یابد و بdest درآید و احتیاط واجب و لازم است که آن ایالت پناه نیز مردم اعتباری

و اعتمادی خود را در آنجا گذاشته خود عازم رکاب معلی شود که در باب مهمات آن حدود و داغستان به رچه صلاح دارد بقاعده بعمل آوریم که اعتماد نواب همایون در آن حد بر قول آن عالیجاه است و جهات شیروان خصوصاً سرحد در بنده و مسکو و قبه و قلهان و آن حوالی داغستان را بصلاح او قرار دهیم .

آن ایالت پناه یکرنگی خود را بعمل آورده تصریف ننمود روی سفیدانشا الله تعالیٰ بنوعی او را تربیت فرمائیم که هزیدی بر آن متصور نباشد و در جهات خود مردانه بوده تا بهنگام شرف بساط بوس روز بروز وقایع حالات عرضه داشت نماید بهمه جهت به شفقت بیدریغ شاهی واقع و امیدوار باشد تحزیر آفی شهر محرم ۱۰۱۶ .

نادرشاه در لشکر کشی بداغستان پیش از تاجگذاری صحرای مغان فاطمه خانم دختر احمد خان اوسمی قبطاًق را بزی اختیار کرده همه جا با او بوده پس از تاجگذاری صحرای مغان در تمام جنگ هائی که گرده شرح لشکر کشی ها را برای احمد خان اوسمی نوشته است از جمله فرامینی که بافتخار احمد خان اوسمی صادر شده یکی این است که حدود ایران را به کشمیر و تبت و چترال رسانیده است .
(چترال و نواحی آن امروز در دست روسیه شوری و پاکستان و افغانستان است) .

حسن تخلص

هی بینی آن دو زلف که بادش همی برد

گوئی که عاشقی است که هیچش قرار نیست

یا نه که دست حاجب سالار لشکر است

کز دور هی نماید : کامروز بار نیست

امیر معزی نیشابوری